

آکادمی بین‌المللی المپیک (IOA)

ترجمه: واحد آموزش و پژوهش

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رساله جامع علوم انسانی

تاریخچه

رهنمودهایی که در «منشور المپیک» برای نهضت المپیک مقرر گردید قبلاً توسط کوبرتن تنظیم شده بود و عملاً کلمه به کلمه در اولین اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک بازنویسی گردید. تحت رهبری او، کمیته بین‌المللی المپیک در سال ۱۸۹۷ یعنی یک سال بعد از اولین دوره بازیهای المپیک جدید در آتن، کنگره المپیک را در لوهاور برگزار کرد تا درباره جنبه‌های آموزشی، تعمیم تمرینات بدنی ورزش در میان مردم و تحول این امر به عنوان یک رسالت بحث و مذاکره کند. بعد از این تحت ریاست کوبرتن

مقاصد پیردوکوبرتن فرانسوی (۱۸۶۳-۱۹۳۷) بنیانگذار نهضت المپیک جدید، ورای جشنهای چهار ساله بازیهای المپیک سیر نمود. بشر در قرن بیستم باید درک می‌کرد که ورزش را به عنوان بخش ضروری زندگی هدفدار خود برای هماهنگی لازم در قابلیت‌های ادراکی در نظر گیرد. ورزشکاران سطح بالایی که در بازیهای چهار ساله (بازیهای المپیک) شرکت می‌کردند، برای کوبرتن نمونه‌هایی از یک نسل جوان بودند که هر چهار سال تغییر می‌کردند.

بود که به وسیله کوبرتن کمی قبل از مرگش (دوم سپتامبر ۱۹۳۷) بنیان شد. کوبرتن در وصیت‌نامه‌اش درخواست کرد که قلبش به المپیا باستان برده شود و در ماه مارس سال ۱۹۳۸ این خواسته او در حضور اعضای کمیته بین‌المللی المپیک برآورده شد. به نظر می‌رسد که فکر تأسیس آکادمی المپیک در المپیا از این واقعه نشأت گرفته باشد.

در سالهای بعد جین کت زیاس، دبیر کل کمیته المپیک یونان و دوست آلمانی او کارل دیم، عقاید و

کنگره‌های المپیک دیگری از جمله کنگره بروکسل (۱۹۰۵)، پاریس (۱۹۰۶)، لوزان (۱۹۱۳) پاریس (۱۹۱۴)، لوزان (۱۹۲۱) و پراگ (۱۹۲۵) برگزار گردید. کوبرتن به طور مستمر کمیته بین‌المللی المپیک را تشویق کرد که به طور جدی نقش آموزشی خود را ایفا کند و از طریق بازیهای المپیک اطمینان داشت که ورزش جایگاه حقیقی خودش را در برنامه‌های آموزشی تمام کشورها و کلیه گروههای سنی به دست می‌آورد.

وقتی کوبرتن در سال ۱۹۲۵ مقام ریاست را به

نظرات خود را بیشتر گسترش و بسط دادند و برای جامه عمل پوشاندن به این عقاید تصمیماتی اتخاذ کردند. برگزاری جلسات سالیانه درباره روح و فلسفه المپیک با شرکت افراد جوان از تمام کشورها، به محلی که قلب کوبرتن در آنجا آرمیده بود حیات جدیدی بخشید. این محل مکانی شد که در آن ایده‌های المپیک احیا و به جهانیان عرضه می‌شد. در اوایل سال ۱۹۳۹ کمیته المپیک یونان تصمیم گرفت که یک آکادمی المپیک تأسیس کند و در ژوئن سال ۱۹۳۹ کمیته بین‌المللی المپیک، با این امر

جانشین خود در پراگ تفویض کرد، حفظ و ترویج آرمانهای المپیک به عنوان مهمترین وظیفه و کار او باقی ماند، کاری که او تمام تلاش خود را تا زمان مرگ در سال ۱۹۳۷ وقف آن کرد. به عنوان ستاینده بزرگ یونان، طی آخرین دیدارش از المپیا در سال ۱۹۲۷، با وزیر آموزش و پرورش و کمیته المپیک یونان مذاکراتی را درباره امکان افزایش و ترویج مسائل آموزشی المپیک انجام داد. «مرکز تحقیقات المپیک» که توسط کارل دیم در برلین بین سالهای ۱۹۳۸ و ۱۹۴۴ اداره می‌گردید، برخاسته از آرزویی

حدود ۴۰۰۰ نفر نیروی جوان از ۱۲۲ کشور جهان برای شرکت کردن در جلسات آکادمی توسط کمیته‌های ملی المپیک کشورهای انتخاب شده و شرکت کرده‌اند.

از سال ۱۹۶۹ تاکنون آکادمی، میزبان بیش از ۱۰۰ اجلاس، گردهمایی و کنگره بوده، برنامه ثابت و دائمی آکادمی بین‌المللی المپیک شامل موارد زیر بوده است: از سال ۱۹۶۱ تاکنون تشکیل اجلاس سالیانه بین‌المللی برای دانشجویان و کارآموزان (محدوده سنی ۲۸ سال و در بعضی مواقع تا ۳۵ سال)؛

- اجلاس بین‌المللی برای کادر آموزش عالی به صورت یک سال در میان از سال ۱۹۷۳؛

- تشکیل یک جلسه برای اعضا و کارکنان کمیته‌های ملی المپیک و فدراسیونهای بین‌المللی به صورت یک سال در میان از سال ۱۹۷۸؛

- اجلاس بین‌المللی برای مدیران و کادر ارشد مؤسسات عالی تربیت بدنی، به صورت یک سال در میان از سال ۱۹۸۶؛

- اجلاس سالیانه بین‌المللی برای روزنامه‌نگاران ورزشی از سال ۱۹۸۶؛

- برگزاری اجلاس هر دو سال یک بار برای رؤسای آکادمیهای ملی المپیک از سال ۱۹۸۸ تاکنون؛

کویرتن در وصیتنامه‌هایش درخواست کرد که قلبش به المپیا باستان برده شود و در سال ۱۹۳۸ این خواسته او در حضور اعضای کمیته بین‌المللی برآورده شد، فکر تأسیس آکادمی المپیک در المپیا از این واقعه نشأت گرفته است

موافقت کرد. پس از آن و در سالهای جنگ امکان هر نوع پیشرفت ملموسی غیرممکن بود، فقط در سال ۱۹۴۸ بود که جین کت زیاس که در سال ۱۹۴۶ به عضویت کمیته بین‌المللی المپیک در آمده بود، توانست طرحهای واقعی خود را درباره دایر ساختن آکادمی بین‌المللی المپیک، به کمیته بین‌المللی المپیک پیشنهاد کند. در جلسه کمیته بین‌المللی المپیک که در سال ۱۹۴۹ در رم برگزار گردید، طرحهای پیشنهادی او به اتفاق آرا پذیرفته شد و با پشتیبانی کمیته بین‌المللی المپیک تحقق یافتن این «دبیرستان المپیک‌گرایی» زیر نظر حقوقی کمیته المپیک یونان قرار گرفت. آکادمی بین‌المللی المپیک در سال ۱۹۶۱ تأسیس گردید. در اولین اجلاس آن تعداد ۳۰ دانشجو از ۲۴ کشور شرکت کردند. این گردهمایی با پایان عملیات حفاری استادیوم قدیمی در محل المپیا - ایده کارل دیم در سال ۱۹۵۷ - و گشایش آن برای عموم مقارن بود. بعد از برگزاری اجلاس کمیته بین‌المللی المپیک در آن، اعضای این کمیته همگی برای افتتاح آکادمی به المپیا آمدند. کت زیاس ودیم به هدف ایجاد مرکزی دائمی برای مطالعه و تحقیق در بطن مکتب المپیک نائل آمده بودند و این موفقیت بزرگی برای آنها و نهضت المپیک به شمار می‌آمد.

از سال ۱۹۶۱ همه ساله نمایندگان از طرف کمیته‌های ملی المپیک کشورهای جهان انتخاب و به اجلاسهای آکادمی بین‌المللی المپیک فرستاده می‌شوند، آن در زمینه‌های گسترش و اشاعه آرمانهای المپیک، فلسفه، آموزش، جامعه‌شناسی و تربیت بدنی به بحث و گفتگو می‌نشینند و پس از آن به کشورهای خود مراجعت می‌کنند.

جلسه اصلی سالیانه از برجسته‌ترین جلسات آکادمی بین‌المللی المپیک است که از سال ۱۹۶۱ تاکنون برگزار می‌شود. بین سالهای ۱۹۶۱ و ۱۹۸۸

آکادمی بین‌المللی المپیک در سال ۱۹۶۱ تأسیس شد. کت زیاس و دیم بانیان تأسیس آکادمی موفق به ایجاد مرکزی دائمی برای مطالعه و تحقیق درباره بطن مکتب المپیک شده بودند و این حرکت بزرگی برای نهضت المپیک به شمار می‌آید

به هر حال جنبش نهایی در اواسط دهه ۱۹۷۰ و از آمریکا شروع شد. آکادمی المپیک ایالات متحده آمریکا تحت حمایت کمیته المپیک آمریکا تأسیس گردید و اولین بار لقب آکادمی ملی المپیک به خود گرفت. آکادمیهای ملی المپیک دیگر به ترتیب ذیل تأسیس گردیدند:

چین تایپه ۱۹۷۷، ژاپن و اسپانیا ۱۹۷۸، شیلی، مصر و اکوادور ۱۹۸۱.

این امر سبب شد که کمیته‌های ملی المپیک برای اشاعه مکتب المپیک در داخل کشورهای خود انگیزه و الهام جدید بیابند. در سال ۱۹۸۳ اولین گردهمایی نمایندگان آکادمیهای ملی المپیک موجود با حضور کمیسیون کمیته بین‌المللی المپیک جهت آکادمی بین‌المللی المپیک در لوزان تشکیل شد، با این حرکت کمیته بین‌المللی المپیک بر آن بود تا نظیر رئیس و هیأت امنای آکادمی بین‌المللی المپیک، شیوه جدید نشان داده شده در تأسیس آکادمی‌های ملی المپیک را ترویج و از آن استقبال کند. آقای خوان آنتونیو سامارانش رئیس کمیته بین‌المللی المپیک شخصاً در سال ۱۹۸۴ بخشنامه‌ای به کلیه کمیته‌های ملی المپیک ارسال کرد و این کمیته‌ها را برای تأسیس آکادمیهای ملی المپیک در کشورشان تشویق کرد.

به علاوه برای فدراسیونهای بین‌المللی ورزشی و سایر ارگانهای ورزشی از جمله خبرنگاران ورزشی، پزشکان ورزشی، متخصصان آموزش و پرورش، مورخین ورزشی و همچنین برای مؤسسات علمی ملی (مثل دانشگاهها)، و مؤسسات ورزشی (مثل آکادمیهای ملی المپیک) کنگره‌ها و جلسات آموزشی تشکیل می‌شود.

از آکادمی بین‌المللی المپیک تا آکادمیهای ملی المپیک

بین سالهای ۱۹۶۱ و ۱۹۸۸ بیش از ۲۰۰۰۰ شرکت‌کننده در گردهمایی‌های مختلف آکادمی بین‌المللی المپیک شرکت کرده‌اند. بسیاری از آنها پیامهای آموزشی المپیک را که در المپیا به صورت بسیار جدی به آنها معرفی شده، گرفته و به روش‌های گوناگون در اشاعه آرمانهای المپیک در کشورشان مشارکت کرده‌اند. در واقع به جز محدود افرادی که علاقه‌مند به فعالیت در زمینه مکتب المپیک هستند و یا کسانی که برای انجام رهبری و هدایت نقش آموزشی مکتب المپیک به آنها نیاز هست، برای همه غیرممکن است که المپیا را ببینند (هر کمیته ملی المپیک می‌تواند حداکثر پنج نماینده به جلسات اصلی اعزام دارد)، بعضی از کمیته‌های ملی المپیک در کشور خودشان اقدام به تأسیس مراکزی جهت اشاعه و ترویج فلسفه المپیک کرده‌اند. این مراکز از سال ۱۹۶۱ در نتیجه ابتکار عمل شرکت‌کنندگان و سخنرانان اعزامی به اجلاس آکادمی بین‌المللی المپیک ایجاد گردیده‌اند. اولین نمونه آن آکادمی کمیته ملی المپیک آلمان (۱۹۶۶) به نام "OLYMPISCHE AKADEMIE" KURATORIM* یا آکادمی مربوط به کمیته ملی المپیک اسپانیا (۱۹۶۸) با نام "CENTRO DE ESTUDIOS OLIMPICOS" در مادرید است.

می‌گذارد. پیردو کوبرتن حتی در زمان خودش به این مسأله آگاه بود و در بسیاری از سخنان و نوشته‌هایش آن را بیان کرد. چگونه جوانان یک کشور می‌توانند به اصول مکتب المپیک علاقمند شوند چنانچه کمیته ملی المپیک اطلاعات مورد نیاز آنان را تأمین نکند؟ چگونه می‌توان این اصول را در برنامه آموزشی مدارس و علاوه بر این در ساختارهای آموزشی بدون کمک کمیته ملی المپیک جایگزین کرد؟ برای تحقق این ضرورت مهم در درازمدت، کمیته ملی المپیک هر کشوری نیاز به یک آکادمی ملی المپیک دارد. اکنون بیش از چهل کشور در این باره اقدام کرده‌اند.

- تأسیس آکادمی ملی المپیک

در ابتدا آکادمی ملی المپیک، برای مواجهه معنوی و فکری با مکتب المپیک یک چهارچوب سازمانی را در نظر می‌گیرد. نیازهای یک کشور نسبت به کشور دیگر با توجه به سازمان فیزیکی و تجهیز آکادمی ملی المپیک متفاوت است؛ البته این مطلب توسط آکادمی‌هایی که فعال هستند ثابت شده است.

تا اول ژانویه سال ۱۹۸۹ در تمام پنج قاره دنیا تعداد ۴۵ آکادمی ملی المپیک موجودیت یافت.

- چرا آکادمی ملی المپیک؟

مطالب بعدی به کمک کمیته‌های ملی المپیک از طریق تجهیز آنها به اطلاعات و تقویت آنها برای تأسیس آکادمی ملی المپیک اختصاص دارد.

الف) کلیه کمیته‌های ملی المپیک موظفند اصول «منشور المپیک» را محترم شمارند، و نسبت به اشاعه آرمانهای مکتب المپیک در داخل کشورهای خود کاملاً علاقمند بوده و براساس اهداف مشخص شده عمل کنند. این مسأله توسعه کیفیات جسمانی و اخلاقی را که اساس مفهوم امروزی ورزش را تشکیل می‌دهد، ارتقا خواهد داد.

ب) شرکت در بازیهای المپیک و مسابقات قاره‌ای شناخته شده توسط کمیته بین‌المللی المپیک و مسائل سازمانی، اقتصادی و فنی ورزشی آن، برای کمیته‌های ملی المپیک فرصت اندکی برای انعکاس اصول فلسفی جنبش المپیک باقی

بنابراین نکات زیر می‌باید به آیدهای اولیه و نمونه‌های آن محدود گردد:

الف) آکادمی ملی المپیک باید در اساسنامه کمیته ملی المپیک به عنوان یک مجموعه مستقل و دائمی نظیر کمیسیون، کمیسیون فرعی و ... در نظر گرفته شود. این آکادمی باید توسط یک کمیسیون ویژه کمیته ملی المپیک، با رئیسی دانشگاهی که در جنبش المپیک فعال است، اداره شود. سایر اعضای آکادمی ملی المپیک باید از مؤسسات آموزشی (مثل مدارس و دانشگاهها) و از فدراسیونهای ورزشی و افرادی که از شرکت‌کنندگان قبلی آکادمی بین‌المللی المپیک بوده‌اند، باشند. رئیس باید حداقل از لحاظ سمت، به دلیل نقش چندگانه آکادمی در عمل باید عضو کمیته اجرایی کمیته ملی المپیک باشد. کمیته ملی المپیک باید کارش را با قرار دادن این شرایط در اساسنامه آکادمی ملی المپیک شروع کند. از این طریق است که اهداف جنبش المپیک مورد توجه قرار می‌گیرد.

ب) تأسیس آکادمی ملی المپیک نباید به دلیل انتظارات بیش از حد عقیم ماند. این امر، جنبه مالی و جنبه محتوایی دوره‌ها را در برمی‌گیرد. به دلیل وابستگی آکادمی ملی المپیک به کمیته ملی المپیک این آکادمی نیازی به امور اداری نخواهد داشت، با داشتن یک فرد دانشگاهی فعال در جنبش المپیک به عنوان رئیس، نیم‌رخ فکری و اعتبار عمومی لازم آن، تضمین می‌شود. این روشی است مستقل جهت پاسخگویی به سوالات علمی با توجه به بررسی و مطالعه سوالات مربوط به المپیک.

- چشم‌اندازهای آتی برای فعالیت آکادمی ملی المپیک

پیشرفت یک آکادمی ملی المپیک به تدریج صورت خواهد گرفت و جهت گسترش و ارتقا مکتب المپیک

در سر تاسر کشور و جمعیت آن به سالهای متمادی نیاز خواهد داشت. کار آموزش مکتب المپیک به طور اساسی برای تمام مردم کاربرد دارد و بنابراین باید چه از نظر روش و چه از نظر محتوا شکلهای بسیار مختلفی به خود گیرد. سؤال مربوط به چگونگی اشاعه مکتب المپیک در یک کشور، به شرایط خاص ملی و به خصوص فرهنگ و سنت المپیک آن کشور بستگی دارد. مکتب المپیک برای کوبرتن هرگز عقیده‌ای خشک و انعطاف ناپذیر نبود، بلکه عقیده‌ای منعطف و پویا بود. اغلب به مکتب المپیک همچون یک اصل اخلاقی حاکم بر ورزش نگریده می‌شود؛ در حالی که در حقیقت به طور کلی هدف آن ارتقای سطح ورزش و ابقای آن به عنوان بخشی ضروری از زندگی مردم است؛ بنابراین در توسعه هماهنگ شخصیت فرد و اجتماع مشارکت می‌کند. در یک کشور ممکن است در باره ورزش در مدارس نیاز به تشویق باشد، در کشور دیگر ممکن است ورزشهای همگانی و در کشور سومی، ورزش در سطح قهرمانی نیاز به حمایت داشته باشد؛ از این رو رسالت المپیکی آکادمیهای ملی المپیک باید تسهیلات لازم را برای تمام جنبه‌های ورزش فراهم سازند و با سازمانهای ملی همکاری نزدیک داشته باشد.

آکادمی ملی المپیک برای مواجهه معنوی و فکری با مکتب المپیک یک چهارچوب سازمانی را در نظر می‌گیرد. نیازهای یک کشور نسبت به کشور دیگر با توجه به سازمان فیزیکی و تجهیز آکادمی متفاوت است.

اهداف آموزشی المپیک مثل وظایف آکادمی ملی المپیک خیلی متنوع هستند. ورزش در مفهوم المپیکی آن نگرش کل یک ملت را معین می‌کند، و مکمل هویت فرهنگی آن ملت می‌شود. ورزشکاران نخبه در نقش تعیین شده خود عمل می‌کنند، اما زمانی شایان احترامند که به اصول المپیک وفادار بمانند.

نکات زیر اساس فعالیت آکادمی ملی المپیک را در زمینه آموزش المپیک تشکیل می‌دهد:

۱- آموزش تاریخ و بازیهای المپیک دوران باستان و دوران جدید، جنبش المپیک و شخصیت‌های مهم آن به ویژه پیردوکوبرتن؛

۲- آموزش اصول فلسفی مکتب المپیک جدید؛ فدراسیون بین‌المللی، کمیته‌های ملی المپیک، همبستگی المپیک و ...؛

۳- آگاهی جنبش المپیک در آن کشور خاص، و به ویژه آگاهی از پیشرفت تاریخی و مشارکتش در

کسب هویت ملی و سازمان و ساختار کمیته ملی المپیک آن کشور؛

۴- شناخت و بررسی زمینه‌های پیچیده و مسائل جاری جنبش المپیک در سطح ملی و بین‌المللی، مسائلی مانند:

۱- منشور المپیک؛

۲- کد شایستگی؛

۳- فرصتهای یکسان در ورزش قهرمانی؛

۴- بازاریابی بازیهای المپیک؛

۵- همکاری با رسانه‌های گروهی؛

۶- بازیهای منصفانه؛

۷- دوپینگ؛

۸- ورزش و سیاست؛

۹- ورزش و هنر؛

۱۰- همکاری بین آکادمی بین‌المللی المپیک و آکادمیهای ملی المپیک؛

۱۱- روابط بین کمیته ملی المپیک و آکادمی ملی المپیک؛

۱۲- نقش و روش کار همبستگی المپیک.

- فعالیت‌هایی که آکادمی ملی المپیک در طی سالها باید عهده‌دار آنها باشد
وظایف ثابت سالیانه شامل:

- توسعه برنامه آکادمی بین‌المللی المپیک:

- گزینش شرکت‌کنندگان در آکادمی بین‌المللی المپیک:

- تهیه مقدمات کار شرکت‌کنندگان در آکادمی بین‌المللی المپیک در المپیا، شامل موضوعهای سخنرانی ویژه در هر جلسه.

- وظایف شرکت‌کنندگان برای بهره‌مند شدن از دوره آکادمی بین‌المللی المپیک:

- در فواصل زمانی منظم، آکادمی ملی المپیک باید گردهمایی‌هایی را با حضور شرکت‌کنندگان قدیمی به منظور تبادل تجربیات آموخته شده در زمینه آموزش المپیک، انتقال اطلاعات و مطالب و همچنین تدارک فعالیتهای جدید در آکادمی بین‌المللی المپیک برگزار کند.

- آکادمی ملی المپیک باید در پی تشکیل جلسه‌ای در سال باشد که موضوعات گوناگون المپیک را در برگیرد؛ به ویژه بحث از موضوع سال آکادمی بین‌المللی المپیک را شامل شود. جلسات آکادمی ملی المپیک با مشارکت مؤسسات آموزشی مثل دانشگاهها، مؤسسه‌های آموزشی دیگر و آکادمیهای ورزشی تشکیل می‌شود.

- آکادمی ملی المپیک از جلسات بین‌المللی آکادمی المپیک بین‌المللی المپیک ارزیابی منظمی به عمل خواهد آورد، و بر اساس آن دستور کاری را تهیه می‌کند که هدفش ارتقای آموزش المپیک است.

آکادمی ملی المپیک باید نشریات المپیک مانند نشریه‌های مروری بر المپیک، پیام المپیک، نشریات مربوط به همبستگی المپیک و کمیته بین‌المللی المپیک و تمام نشریات مربوط به آکادمیهای ملی المپیک و ... را گردآوری و ارزیابی کند. برای ارزیابی و انتخاب پیشنهادها باید گروههای کوچکی تشکیل شوند که به طور دائم از طریق مکاتبه در تماس باشند.

- آکادمی ملی المپیک باید به طور دائم کمیته ملی المپیک خود را از نظریاتش در مورد سؤالات رایج مکتب المپیک مطلع سازد و تحقیقات درازمدتی را درباره موضوعهای المپیک عهده‌دار شود.

- آکادمی ملی المپیک می‌تواند با انجام کارهای زیر خود را در کار سایر مؤسسات درگیر کند:

- ایراد سخنرانی درباره موضوعهای مربوط به المپیک در باشگاهها و فدراسیونهای ورزشی؛

آکادمی المپیک باید بین ورزش و هنرمندان و روشنفکران یک کشور ارتباط بیشتری برقرار کند تا پیشداوریهایی که ورزش اغلب از آن لطمه می‌خورد از بین برود

ارائه گزارشی از تجربیات شخصی خودشان به آکادمی ملی المپیک؛

تشکیل جلسه ارزیابی

- راههایی که رسانه‌های گروهی باید از طریق آنها توسط نمایندگان ملی از نتایج جلسات آکادمی بین‌المللی المپیک اطلاع یابند؛

- مطبوعات ملی (نمایندگیهای مطبوعاتی، رادیو، تلویزیون)، این عمل می‌تواند توسط آکادمی ملی المپیک مربوط به کمیته ملی المپیک انجام شود؛

- گزارش منطقه‌ای درج شده در روزنامه‌ها. این عمل می‌تواند توسط گزارشهای مکتوب خود شرکت‌کنندگان صورت گیرد.

آکادمی ملی المپیک را چاپ و منتشر کند. و در زمینه موضوعات وابسته به مسائل اساسی جنبش المپیک، با سایر مؤسسات ملی (مثل مراکز علمی، دانشگاهها و...) همکاری کند.

- آکادمی ملی المپیک می تواند در درازمدت بین ورزش و هنرمندان و روشنفکران یک کشور ارتباط را بیشتر کند تا پیشداوری هایی که ورزش اغلب از آن در خطر است، از بین برود. و همچنین در درازمدت در زمینه تأسیس موزه ورزشهای ملی یا تأسیس بخشی در موزه های موجود که مختص به مکتب المپیک باشد، مشارکت کند.

- ساخت برنامه های آموزشی در باره «المپیک» برای وارد کردن آن در دوره های آموزشی معلمان، مربیان و داوران؛

- تدارک شرکت کنندگان اردوی جوانان «المپیک».

- پیشنهاد برای گنجاندن فلسفه المپیک در برنامه درسی مدارس و سایر برنامه های آموزشی و آموزش کادر آموزشی، برای ارائه به ارگانهای دولتی (وزارت خانه ها، دانشگاه ها و...).

- آکادمی ملی المپیک می تواند اوراق اطلاعاتی و مطالب مربوط به المپیک را مانند مهمترین نتایج جلسات آکادمی بین المللی المپیک و گردهمایی های

- آکادمی ملی المپیک باید توجهش را بر چه گروههایی متمرکز کند؟

گروه مورد نظر (گروه هدف)

گروههای فعالیتهای مختلف ورزشی

۱ - عامه مردم
مصاحبه های رادیویی، تلویزیونی و مطبوعاتی با شرکت کنندگان در آکادمی بین المللی المپیک، گزارشهای اجلاس های ملی آکادمی المپیک.

۲ - مجامع محلی
ارائه سخنرانی ها، نمایش فیلمهای مربوط به مکتب المپیک، گزارشهای روزنامه های محلی، ارائه سخنرانی ها در مدارس.

۳ - مقامات رسمی ورزشی
چاپ مقالات در روزنامه ها و نشریات فدراسیونها و انتشارات ورزشی؛ ارسال اسناد و مدارک درباره مکتب المپیک.

۴ - ورزشکاران
چاپ مقالاتی در نشریات ورزشی، دریافت اطلاعات از معلمان ورزش در مدارس و مربیان در باشگاهها، امکان ارسال مقالات به منزل

ورزشکاران سطح بالا

به علاوه، سخنرانی‌ها و همراهی و کمک قبل از بازیهای المپیک، سمینارهایی دربارهٔ مکتب المپیک و بازی منصفانه و...

۵- مربیان

تشکیل دورهٔ آموزشی دربارهٔ «مکتب المپیک» (به مدت ۵ ساعت) قرار داده شده در برنامه به مطالب شمارهٔ ۳ نیز مراجعه کنید.

۶- داوران به گروه «مربیان» مراجعه کنید.

۷- روزنامه‌نگاران

(روزنامه‌نگاران ورزشی)

آکادمی ملی المپیک دربارهٔ مکتب المپیک از آکادمی بین‌المللی المپیک، کمیته بین‌المللی المپیک مطلب تهیه می‌کند. دعوت برای شرکت در اجلاس‌های آکادمی ملی المپیک، در حد امکان برگزاری سمینار ویژهٔ آکادمی بین‌المللی المپیک برای خبرنگاران.

۸- معلمان

تشکیل دوره‌های آموزشی بیشتر دربارهٔ «مکتب المپیک» از طرف آکادمی ملی المپیک، تدوین مطالبی که از جانب آکادمی ملی المپیک و کمیته ملی المپیک برای مدارس تهیه می‌گردد.

معلمان ورزش

گنجاندن موضوعات مربوط به المپیک در دوره‌های آموزشی معلمان ورزش، تهیهٔ مطالب و مواد تخصصی کاری.

۹- کودکان دبستانی

دادن آگاهی از طریق نشریات المپیک توسط معلمان، معلمان ورزش، استفاده از مطالب آکادمی ملی المپیک توسط کودکان مدارس (به گروه ۸ مراجعه شود)، گنجاندن موضوعات المپیک مثل زبان، تاریخ و جغرافیا در کتابهای درسی و برنامه‌های آموزشی مدارس. ایراد سخنرانی توسط شرکت‌کنندگان در آکادمی بین‌المللی المپیک، نمایش فیلم. تأکید خاص بر بازیها در مدت برگزاری بازیهای المپیک مثل نگارش مقاله و نقاشی دربارهٔ مسابقات.

۱۰- دانشجویان، دانشگاهها

تشویق آکادمی ملی المپیک به انجام تحقیق دربارهٔ موضوعهای خاص مکتب المپیک، شرکت یا درخواست شرکت در اجلاس آکادمی بین‌المللی المپیک، برگزاری یک اجلاس آکادمی ملی المپیک در یکی از دانشگاهها.

۱۱- پزشکان و پزشکان ورزشی دعوت به سمینارها، اجلاسهای آکادمی ملی المپیک، وارد شدن در بحث‌های مربوط به مسائل ورزش قهرمانی، دوپینگ و... همکاری در زمینه تولید اسناد کاری (جهت اطلاعات بیشتر برای پزشکان به گروه ۳ مراجعه کنید).

۱۲- هنرمندان دعوت از آنها برای شرکت در سمینارها و یا سمپوزیومها، تشویق به استفاده روشنفکران یا اندیشمندان کردن از موضوعاتی که به ورزش و فلسفه المپیک مربوط می‌شود.

فهرست اسامی کمیته‌های ملی المپیک که آکادمی ملی المپیک تأسیس کرده‌اند.

۱۹۸۲	اکوادور	۱۹۸۲	آرژانتین
۱۹۸۱	مصر	۱۹۸۵	استرالیا (آکادمی المپیک اقیانوسیه)
۱۹۸۳	جمهوری فدرال آلمان	۱۹۸۲	اتریش
۱۹۸۷	فنلاند		بنگلادش
۱۹۸۲	انگلستان	۱۹۸۶	باربادس
۱۹۸۸	گوآتمالا	۱۹۸۲	بلژیک
۱۹۸۵	هنگ کنگ	۱۹۸۵	بنین (قسمتی از نیجریه)
۱۹۸۵	مجارستان	۱۹۸۳	بولیوی

۱۹۸۷	ایسلند	۱۹۸۲	بلغارستان
۱۹۸۳	ایرلند	۱۹۸۳	کانادا
۱۹۸۸	اسرائیل	۱۹۸۱	شیلی
۱۹۸۶	ایتالیا	۱۹۷۸	چین تایپه
۱۹۷۸	ژاپن	۱۹۸۷	قبرس
۱۹۸۳	کره	۱۹۸۷	چکسلواکی
۱۹۶۵	کویت	۱۹۸۶	دانمارک
۱۹۸۶	مالت	۱۹۸۰	جمهوری دومینکن
۱۹۸۸	نروژ	۱۹۸۳	مکزیک
۱۹۸۶	لهستان	۱۹۸۴	پرو
۱۹۸۷	عربستان سعودی	۱۹۸۶	پرتغال
۱۹۸۴	سوئیس	۱۹۶۸	اسپانیا
۱۹۷۶	ایالات متحده آمریکا	۱۹۸۷	ترکیه
۱۹۸۷	روسیه شوروی	۱۹۸۳	اروگوئه
		۱۹۸۶	یوگسلاوی

